

Aleksis K

Kuningas Jalkapallo

Kun maailman viidestä miljardista ihmisestä kaksikymmentäviisi miljardia näinä päivinä seuraa jalkapalloa, on olemassa vaara, että joukossa on sellaisiakin, jotka eivät siitä mitään ymmärrä. Siksi on lyhyt historiikki paikallaan.

Laji syntyi muinaisessa Britanniassa jo ennen roomalaisvaltaa, joten se ei suinkaan ole italiaanosten keksintö, vaikka kisat tällä kertaa Italiassa pidetäänkin. Myöskään jalkapallon nimi ei tule siitä, että Italia sattuu olemaan jalan muotoinen palloilumaa.

Tiedemiesten mukaan jalkapallo oli alun perin merenelävä, joka kehityshistorian edetessä hiljalleen nousi kuivalle maalle ja nousi jaloilleen. Siihen aikaan sillä nimittäin oli allansa kuusi pikku-ruista niveljalkaa ja suuressa päässään tusinan verran silmiä. Tuosta alkumuodosta johtuu koko lajin nimi ja myös nykyisen jalkapallon täplikäs kuviointi.

Jalkoja pallo tarvitsi päästäkseen pakoon metsästäjiään, jotka verikoirain kanssa ajoivat sitä takaa pitkin Britannian nummia. Saalista himoittiin pakanallisiin menoihin, joissa britit pitivät huikeita jalkapallojen välisiä juoksu-kilpailuja ja pelasivat totoa simpukankuorilla. Koska elettiin kivikautta, kilpailun maalit rakennettiin tietysti kivistä. Niistä on edelleen jäljellä ainakin yksi, nimeltään Stonehenge.

Sitten yhtäkkiä suuri englantilainen keksijä James A. Horse keksi hevosen. Siitä tuli niin ylivoimainen otus, että jalkapallojen metsästyksestä tuli tylsää, ja pallon

sijasta ruvettiin jahtaamaan kettuja. Kilpailuissakin alettiin juoksuttaa hevosia pallojen asemesta.

Palloraukka unohtui hylkiöön moneksi vuosisadaksi. Käytön puutteessa sen jalatkin surkastuivat olemattomiin, kunnes varisivat kokonaan pois. Koko Britannia Aston Villasta Liverpoolin kautta Celticiin saakka inhosi noina aikoina kapistusta niin kauheasti, että jos sen joku jossain näki, hän heti potkaisi onnetonta palloriepua.

Tuosta tavasta kuitenkin lopulta koitui niin jalkapallon kuin koko Britannian pelastus.

Kuuluisan Maradonan meritaitelun aikana näet sattui Englannin etelärannikolla vierailemaan tunnettu ruudinkeksijä Gullit, joka oli aikaisemmin käynyt muun muassa kääpiöitten ja jättiläisten maassa. Siinä Doverin rantakallion reunalla nökötti yksinäinen ja hylätty jalkapallo, ja eiköhän Gullit paikallisen tavan mukaan sitä potkaista äjäyttänyt oikein ruudikkaasti.

Pallo lensi huikeassa kaaressa 42,195 kilometriä aina Maradonan taistelupaikalle saakka. Siellä se läjähti suoraan brittien perivihollisen Napoleon Beckenbauerin pläsiin. Napo molskahti sekaan, ja sen jälkeen engelsmanneilla oli helppo homma voittaa koko taistelu ja perustaa maailmanlaajuisen imperiumi.

Gullitista tuli tietysti suuri kansallissankari, ja varsinainen juhla-kalu, Jalkapallo I, huudettiin yksissä miehin kuninkaaksi. Siinä asemassa se on tuosta tapauksesta lähtien pysynytkin.